

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z powództwa Skarbu Państwa - Starosty M.
przeciwko D. B. i G. B.
z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanych – H. L.
o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 4 lutego 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej,
oraz skargi kasacyjnej pozwanych i interwenienta ubocznego
od wyroku Sądu Okręgowego w P.
z dnia 9 grudnia 2014 r., sygn. akt II Ca [...],

- 1. przyjmuje skargę kasacyjną powodowego Skarbu Państwa,**
- 2. odrzuca skargę kasacyjną pozwanych i interwenienta ubocznego.**

UZASADNIENIE

Od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 9 grudnia 2014 r. skargi kasacyjne
złożyli: Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa zastępująca Skarb Państwa –
Starostę M. oraz pozwani D. i G. B. wraz z interwenientem ubocznym H. L..

Sąd Najwyższy przyjął do rozpoznania skargę kasacyjną Skarbu Państwa –
Starosty M., a skargę kasacyjną pozwanych i interwenienta ubocznego odrzucił z
powodu braku interesu prawnego w zaskarżeniu orzeczenia. Zaskarżone
orzeczenie oddalające powództwo w całości jest dla skarżących obiektywnie – w
sensie prawnym – korzystne. Sąd Najwyższy nie podzielił stanowiska wyrażonego
w skardze kasacyjnej, że interes publiczny, w rozumieniu przyjętym w uchwale

składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 15 maja 2014 r., III CZP 88/2013 (OSNC 2014 nr 11, poz. 108), wymaga rozpoznania wniesionej przez nich skargi kasacyjnej.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[l.n]